

Sygn. akt III RC 765/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w S. Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie :

Przewodniczący : Sędzia Sądu Rejonowego Małgorzata Frydrykiewicz

Protokolant : Tomasz Lisowski

Po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2016 roku w S.

na rozprawie

sprawy z powództwa: **małoletniego S. E. reprezentowanej przez matkę A. B.**

przeciwko: M. E.

o podwyższenie alimentów

I. Podwyższa alimenty zasądzone wyrokiem z dnia 31 lipca 2008 roku w sprawie XRC 1630/07 Sądu Okręgowego w S. X Wydziału Cywilnego Rodzinnego od pozwanego M. E. na rzecz małoletniego S. E. z kwoty po 400 zł (czteryście złotych) miesięcznie do kwoty po 600 zł (sześćset złotych) miesięcznie, poczynając od uprawomocnienia wyroku, płatne z góry do dnia 15. każdego miesiąca - z odsetkami ustawowymi w przypadku opóźnienia zapłaty każdej kwoty.

II. Oddala powództwo w pozostałej części.

III. Zasądza od pozwanego M. E. na rzecz małoletniego powoda S. E. 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

IV. Zasądza od pozwanego M. E. na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego w S.) 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych.

V. Wyrokowi w punkcie I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Małgorzata Frydrykiewicz

Sygn. akt III RC 765/15

UZASADNIENIE

A. B., w imieniu małoletniego syna S. E., wniosła przeciwko M. E., pozew o podwyższenie alimentów z kwoty po 400 zł miesięcznie do kwoty po 800 zł miesięcznie, płatnych do 15. dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej raty, poczynając od uprawomocnienia się wyroku.

W uzasadnieniu wskazano, że wyrokiem z dnia 31 sierpnia 2008 roku w sprawie X RC 1630/07 Sąd Okręgowy w S. zasądził od pozwanej na rzecz małoletniego powoda alimenty w kwocie po 400 zł miesięcznie. Z uwagi na upływ czasu znacznie wzrosły koszty utrzymania S. E.. Koszty te prezentują się następująco: wyżywienie – 400 zł, telefon – 50 zł, kino – 40 zł, książki – 40 zł, przybory szkolne – 40 zł, odzież – 50 zł, wizyty lekarskie – 50 zł, lekarstwa, witaminy – 50 zł, wyjazdy na wakacje, ferie, basen – 50 zł, korepetycje z języka angielskiego – 100 zł, składki szkolne – 50 zł, składki klasowe – 15 zł, środki higieny – 20 zł, czynsz, energia, TV – 30 zł. Strona powodowa wskazała, że w skali roku

dochodzą wydatki na telefon – 350 zł, P. S. i gry – 2217 zł, klocki L. – 150 zł, rower – 750 zł, instrument do muzyki – 27 zł, kieszonkowe – 150 zł, prezenty na urodziny kolegów i kuzynów – 40 zł.

Strona powodowa wskazała, że pozwany pracuje okresowo jako kierowca i zarabia ponad 2.000 zł. Posiada również 2,5 ha ziemi i z tego tytułu otrzymuje dopłaty.

W odpowiedzi na pozew M. E. wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu wskazał, że ani treść pozwu ani załączone do niego dokumenty nie uzasadniają podwyższenia alimentów z kwoty 400 zł miesięcznie do kwoty po 800 zł miesięcznie. Zdaniem pozwanego, nie uzasadniają podwyższenia alimentów o jakąkolwiek kwotę. M. E. wskazał, że nie stać go na ponoszenie ciężaru utrzymania małoletniego ponad kwotę 400 zł miesięcznie. Nie przedstawiono w pozwie sytuacji matki dziecka, jak też nie wykazano po jego stronie zakresu zmiany potrzeb.

M. E. zakwestionował część wydatków na syna. Wskazał, że łączny koszt zakupu książek i przyborów nie powinien przekroczyć 50 zł miesięcznie, gdyż dziecko faktycznie korzysta z jednego elementarza. Jako wygórowane pozwany ocenił wydatki na prywatne wizyty lekarskie, składki szkolne czy tzw. wydatki roczne w postaci telefonu, konsoli i roweru.

Zdaniem M. E. koszty utrzymania małoletniego wynoszą ok. 800 zł miesięcznie, co uzasadnia pozostawienie wysokości alimentów na dotychczasowym poziomie.

Pozwany wskazał, że pracuje jako pracownik magazynowy za wynagrodzeniem w kwocie 1291,16 zł netto miesięcznie, jak też otrzymuje dopłaty do ziemi w kwocie 2000 zł rocznie. Ze sprzedaży uprawianego rzepaku i pszenicy otrzymuje ok. 13000 zł. Koszty uzyskania przychodu z uprawy ziemi wynoszą 12915 zł, zaś sam przychód 15000 zł (dopłata oraz wartość sprzedanych zbóż). M. E. podkreślił, że aktualnie mieszka z matką, która utrzymuje się z renty w kwocie 593,30 zł. Koszty utrzymania gospodarstwa domowego wynoszą: opał – 250 zł, butla z gazem – 50 zł, usługi telekomunikacyjne – 135 zł, woda – 32 zł, ścieki – 50 zł, podatek od nieruchomości – 52 zł, ubezpieczenie – 12 zł. Z uwagi na dojazdy do pracy M. E. ponosi koszty utrzymania samochodu – 33 zł miesięcznie z tytułu ubezpieczenia oraz 400 zł z tytułu zakupu paliwa.

Pozwany wskazał, że wyliczone wydatki nie obejmują kosztów żywienia, odzieży, środków higieny i czystości. Nadto wskazał, że nigdy nie zalegał z płatnością alimentów. Wskazał również, że w ostatnim czasie nie ma styczności z synem, albowiem nie jest przez matkę chłopca realizowane orzeczenie sądowe o kontaktach.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd Okręgowy w S. wyrokiem z dnia 31 lipca 2008 roku w sprawie X RC 1630/07 (utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w S. z dnia 18 grudnia 2008 roku w sprawie I ACa 600/08) zasądził od M. E. na rzecz S. E. alimenty w kwocie po 400 zł miesięcznie.

Dowód:

- wyrok Sądu Okręgowego w S., k. 88 akt X RC 1630/07,
- wyrok Sądu Apelacyjnego w S., k. 152 akt X RC 1630/07 (I ACa 600/08).

W czasie wyrokowania przez Sąd Okręgowy małoletni S. E. miał 2,5 roku. Był dzieckiem zdrowym, przebywał pod stałą opieką matki, utrzymywał stały kontakt z ojcem. Miesięczny koszt utrzymania chłopca wynosi 600 zł.

Dowód:

- protokół rozprawy przed Sądem Okręgowym w S., k. 86 akt X RC 1630/07,

- uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w S., k. 105 X RC 1630/07.

W czasie wyrokowania przed Sądem Okręgowym w S. A. B. (ówczesnie E.) miała 27 lat. Posiadała wykształcenie średnie, będąc z zawodu fryzjerką. Zawód ten wykonywała przed narodzinami S. E.. W czasie wyrokowania przez Sąd Okręgowy w S. przebywała na płatnym urlopie wychowawczym, otrzymując świadczenie w kwocie 448 zł miesięcznie.

Dowód:

- protokół rozprawy przed Sądem Okręgowym w S., k. 47, 85 akt X RC 1630/07,

- uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w S., k. 105, 106 X RC 1630/07,

- zaświadczenie z (...) w P., k. 10, 56 akt X RC 1630/07.

W czasie wyrokowania przez Sąd Okręgowy w S. M. E. miał 35 lat. Posiadał wykształcenie średnie. Był zatrudniony w przedsiębiorstwie handlowym (...) za wynagrodzeniem w kwocie 1700 zł brutto miesięcznie. Posiadał 2,5 ha ziemi, którą uprawiał zasiewając rzepak i pszenicę. Uzyskiwał z tego tytułu dochód w wysokości 4000 zł.

M. E. mieszkał z matką, która otrzymywała rentę w kwocie 380 zł miesięcznie. Ponościł opłaty związane z utrzymaniem mieszkania w kwocie 500 zł miesięcznie. Łożył regularnie na utrzymanie syna po 300 zł miesięcznie z tytułu zabezpieczonych alimentów. Dodatkowo kupił dziecku rowerek, czasami kupował słodycze i owoce. Na paliwo w związku z dojazdami do pracy wydawał 600 zł miesięcznie.

Dowód:

- protokół rozprawy przed Sądem Okręgowym w S., k. 48, 86-87 akt X RC 1630/07,

- uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w S., k. 106 X RC 1630/07,

- zaświadczenie o zarobkach, k. 63 akt X RC 1630/07.

A. B. ma 34 lata. Pozostaje w nowym związku małżeńskim. Poza małoletnim powodem ma jeszcze jedno dziecko – z obecnym mężem. Mieszka w P. w lokalu zakupionym z środków pochodzących z kredytu. A. B. zarabia jako fryzjerką od 1500 do 2000 zł miesięcznie. Jej mąż jako kierowca zarabia ok. 3000 zł miesięcznie.

Na czynsz, opłatę za energię elektryczną, kredyt za mieszkanie, przedszkole młodszego syna oraz Internet A. B. wraz z mężem wydaje ok. 2000 zł miesięcznie. Nadto opłaca sobie ZUS w kwocie 1100 zł miesięcznie, dzierżawę za lokal – 700 zł miesięcznie oraz prowadzenie spraw biurowych – 240 zł miesięcznie.

Dowód:

- zeznania A. B., k. 73v-74,

- informacja o przychodach/dochodach PIT, k. 56-62,

- umową o pracę męża A. B., k. 14, 15.

Małoletni S. E. ma 10 lat. Uczęszcza do szkoły. Koszty jego wyżywienia wynoszą 400 zł miesięcznie. Matka dziecka kupuje mu kosmetyki za 50-80 zł miesięcznie, odzież i obuwie – 150 zł miesięcznie. Małoletni uczęszcza na zajęcia z nauki języka angielskiego – 100 zł miesięcznie.

Chłopiec ma zniszczone zęby. Jest leczony prywatnie. Koszt tego leczenia wynosi 100 zł za wizytę u lekarza. Koszt zakupu leków to średnio 60 zł miesięcznie.

Wyprawka szkolna kosztowała 700 zł, składki szkolne wynoszą 15 zł miesięcznie. Kieszonkowe na wycieczki szkolne – 50 zł. Doładowanie karty do telefonu kosztuje 50 zł miesięcznie.

A. B. kupiła S. E. rower za 600-700 zł oraz konsolę P. S. z grami za 2168 zł. Do tego klocki L.. Chłopiec uczestniczy w zabawach urodzinowych kolegów i kuzynów, co wiąże się z zakupami prezentów.

Dowód:

- zeznania A. B., k. 73v-74,
- faktura za zakup obuwia, k. 5,
- faktury za zakup odzieży, k. 6-8,
- faktura za zakup plecaka, k. 10,
- faktura za zakup książek, k. 11,
- paragon za zakup konsoli, k. 12, 13,
- faktury za porady lekarskie, k. 16, 17,
- faktura za zajęcia z j. angielskiego, k. 18.

M. E. ma 42 lata. Pozostaje w związku nieformalnym. Pracuje jako magazynier za wynagrodzeniem w kwocie 1500-1600 zł miesięcznie. Ma na utrzymaniu tylko syna S.. Koszty utrzymania domu wynoszą: opał – 250 zł miesięcznie, gaz – 50 zł miesięcznie, usługi telekomunikacyjne – 135 zł miesięcznie, woda – 32 zł miesięcznie, odprowadzanie nieczystości – 50 zł, podatek od nieruchomości – 52 zł miesięcznie, ubezpieczenie – 12 zł miesięcznie.

M. E. mieszka w swoim domu wraz z matką, która utrzymuje się z emerytury w kwocie 570 zł miesięcznie.

Pozwany posiada 2,5 ha ziemi. Uprawia na niej rzepak i pszenicę. Otrzymuje dopłaty unijne w kwocie 1700 zł rocznie. Roczny zysk z uprawy tej ziemi, po uwzględnieniu kosztów w postaci wynajmu maszyn, zakupu oprysków i nawozów, to ok. 2000-3000 zł rocznie.

M. E. mieszka w domu po rodzicach i rodzeństwie – członkowie rodziny przekazali na rzecz pozwanego swoje udziały w nieruchomości. Posiada również samochód – V. (...), który ma 17 lat, a którym dojeżdża do pracy. Koszt zakupu paliwa wynosi ok. 400 zł miesięcznie.

Pozwany ma uprawnienia kierowcy ciężarówek. W przeszłości jeździł jako kierowca w drugiej obsadzie i zarabiał w granicach 2000 zł miesięcznie.

Dowód:

- zeznania M. E., k. 74,
- zaświadczenie z zakładu pracy, k. 37,
- potwierdzenie ubezpieczenia, k. 38-41,
- opłata za prąd, k. 42, 43,
- podatek od nieruchomości, k. 44,
- opłata za wodę, k. 45,

- opłata za wywóz nieczystości, k. 46,
- opłaty za telefon, k. 47, 49,
- decyzja ZUS, k. 51,
- dowód zakupu opału, k. 52.

Aktualnie M. E. nie utrzymuje kontaktów z synem. Kontakty te osłabły około rok temu.

Dowód:

- zeznania A. B., k. 73v-74,
- zeznania M. E., k. 74.

Sąd rozważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało co do zasady na uwzględnienie.

Jak wynika z treści pozwu podstawę prawną żądania stanowi przepis art. 138 ustawy z dnia 25 lutego 1964 roku Kodeks rodzinny i opiekuńczy, zwanej dalej k.r.o., zgodnie z dyspozycją którego w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Pokreślić jednak należy, że do stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu przepisu art. 138 k.r.o. należy wziąć pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na zakres obowiązku alimentacyjnego (podobnie Sąd Najwyższy w uchwale z 16 grudnia 1987 roku, III CZP 91/86, opublikowane w: LEX nr 3342).

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że w niniejszej sprawie bezsporne jest, że obowiązek dostarczania małoletniemu powodowi środków utrzymania i wychowania wynika z przepisów art. 128 k.r.o., art. 133 § 1 k.r.o. i art. 135 § 1 i 2 k.r.o.

Stosownie do dyspozycji przepisu art. 128 k.r.o. obowiązek alimentacyjny, czyli obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Znaczenie zasadnicze ma jednak treść przepisu art. 133 § 1 k.r.o., z którego wynika, że rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

W realiach niniejszej sprawy małoletni powód z uwagi na wiek szkolny oraz brak majątku, nie ma zdolności do samodzielnego utrzymania, tym samym na rodzicach spoczywa ustawowy ciężar zaspokajania jego potrzeb.

W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z treścią przepisu art. 96 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotowywać je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa odpowiednio do jego uzdolnień. Obowiązek alimentacyjny stanowi konkretyzację tych zasad ogólnych, a jego zakres określają przepisy art. 135 § 1 i 2 k.r.o. Zgodnie z ich treścią zakres obowiązku alimentacyjnego zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 k.r.o.). Wykonanie obowiązku alimentacyjnego wobec dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego, w takim przypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego (art. 135 § 2 k.r.o.).

Przenosząc powyższe rozważania prawne na grunt niniejszej sprawy, ocenić należało, czy od czasu ostatniego rozstrzygnięcia o alimentach, tj. wyroku Sądu Okręgowego w S. w sprawie X RC 1630/07, doszło do zmiany stosunków mających wpływ na zakres obowiązku alimentacyjnego, a więc czy w istocie wzrosły potrzeby uprawnionego – S. E. oraz czy żądane alimenty nie przekraczają możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego M. E..

Sąd, ustalając stan faktyczny sprawy, miał na uwadze treść przepisu art. 227 k.p.c., a mianowicie, że przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie. Jako że meritum niniejszego postępowania stanowi rozstrzygnięcie w przedmiocie podwyższenia alimentów, jedynie fakty wpływające na tę okoliczność mogły stanowić przedmiot ustaleń faktycznych czynionych przez Sąd.

W ocenie Sądu, zgromadzone w aktach sprawy dokumenty – jako sporządzone w sposób przewidziany prawem oraz przez podmioty do tego uprawnione – uznać należy za wiarygodne. Zdaniem Sądu, po bezpośrednim zapoznaniu się z materiałem dokumentarnym, nie sposób sformułować zastrzeżeń do niego, albowiem brak jest okoliczności, które wpływałyby negatywnie na ocenę tego materiału.

Sąd uznał zeznania matki małoletniego za wiarygodne. A. B. podała okoliczności dotyczącej jej osoby, osoby jej męża, jak i osoby dziecka, których kwestionować nie sposób. Matka powoda wskazała na swoje zajęcie zarobkowe oraz wysokość uzyskiwanych dochodów, które można uznać za średnie i jak najbardziej prawdopodobne, a nadto wykazane informacją podatkową PIT. Nie sposób również kwestionować tego, że powód wraz z matką zamieszkuje w lokalu w P., którego koszty utrzymania ponosi jego matka ze swoim obecnym mężem. Choć A. B. nie przedłożyła zbyt wiele dokumentów, to wykazała, że ponosi wydatki na odzież i obuwiu małoletniego, książki szkolne, zajęcia dodatkowe czy leczenie prywatne.

Sąd uznał, że zeznania M. E. są wiarygodne. Potwierdzają się one w dokumentach przedłożonych na potwierdzenie powoływanych przez niego okoliczności odnośnie podejmowania pracy zarobkowej oraz konieczności ponoszenia wydatków związanych z utrzymaniem domu, samochodu i siebie samego.

Przechodząc do meritum sprawy wskazać należy, że S. E. nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie (art. 133 § 1 k.r.o.), albowiem nie ma majątku i własnych źródeł dochodu, kontynuuje edukację szkolną, co w sumie powoduje, że nie sposób od niego wymagać, aby podejmował zatrudnienie bądź inną działalność i uzyskiwał środki dla własnego utrzymania.

Ponadto doszło do istotnej zmiany okoliczności po stronie usprawiedliwionych potrzeb powoda w porównaniu ze stanem istniejącym na dzień wyrokowania przez Sąd Okręgowy w S. w sprawie III RC 1630/07. Nie budzi wątpliwości, że pojawiła się potrzeba zwiększenia wydatków wynikających z uczęszczania małoletniego do szkoły, jak też z faktu, że dziecko dorasta, jest coraz bardziej aktywne. Nie można tracić z pola widzenia, że ostatnie orzeczenie o alimentach zapadło ponad 7 lat temu, a więc już tylko z tego względu wysokość alimentów uległa dezaktualizacji.

W ocenie Sądu, sytuacja pozwanego nie jest tak zła, jakby chciał on to przedstawiać. Otóż pozwany jest młodym, dorosłym mężczyzną z doświadczeniem zawodowym tak w pracy najemnej (ówcześnie w firmie (...), a obecnie jako magazynier w firmie (...)), jak i w zakresie uprawy ziemi rolnej. Jest w stanie utrzymać siebie, samochód i mieszkanie, a nadto opłacać alimenty.

Zdaniem Sądu, przytoczone wyżej okoliczności uzasadniają zmianę dotychczasowej wysokości alimentów.

W ocenie Sądu, można oszacować, że koszty utrzymania S. E. wynoszą ok. 900 zł. Na tę kwotę składają się: 400 zł – żywnienie, 100 zł – odzież i obuwiu, 50 zł – zakup środków higienicznych, 60 zł – wydatki szkolne (w tym m.in. podręczniki, wyprawka), 100 zł – nauka języka angielskiego, rozrywka, w tym kieszonkowe, zakup klocków i gier – 100 zł, wyjścia na urodziny – 40 zł i 50 zł – telefon. Sąd nie doliczał do kosztów utrzymania małoletniego wydatków na konsolę do gier, rower czy prywatne wizyty lekarskie. Rację ma w tym względzie pozwany, że tak znaczny wydatek jak kwota ponad 2000 zł na zakup konsoli, nie może uchodzić za element usprawiedliwionych potrzeb powoda. Podobnie

nie w każdym roku zakupuje się dla dziecka sprzętu sportowego, np. roweru. Z kolei leczenie uzębienia S. E. nie uzasadnia wizyt prywatnych, gdyż w tym zakresie nie ma problemów w uzyskaniu świadczeń z NFZ.

W tej sytuacji należało ocenić w jakim zakresie każdy z rodziców powoda winien uczestniczyć w kosztach utrzymania i wychowania dziecka. Zdaniem Sądu, przyjmując, że proces wychowania małoletniego jeszcze się nie zakończył, stosownie do treści art. 135 § 2 k.r.o. – należy odpowiednio rozdzielić między rodziców dziecka nie tylko koszty jego utrzymania, ale również koszty wychowania. W tym względzie, Sąd wziął pod uwagę, iż to A. B. sprawuje bezpośrednią, osobistą pieczę nad synem, co oznacza, że pozwany, na którym ciąży obowiązek alimentacji w równym stopniu jak na matce dziecka, winien wyrównać swój udział w sprawowaniu opieki nad małoletnim poprzezłożenie odpowiedniej, wyższej kwoty, niż ta, która obciąża matkę powoda. Kwota ta winna stanowić comiesięczne częściowe zaspokojenie potrzeb syna, których M. E. nie jest w stanie zaspokajać osobiście w zakresie kosztów wychowania syna.

Zatem skoro kwota utrzymania małoletniego S. E. wynosi ok. 900 zł miesięcznie, to M. E. – przy uwzględnieniu jego zdolności zarobkowych i majątkowych oraz faktu niesprawowania bezpośredniej pieczy nad synem – winien uiszczać na rzecz małoletniego kwotę 600 zł miesięcznie. Podwyższenie alimentów nastąpiło o 200 zł miesięcznie w stosunku do ostatniej wysokości tego świadczenia. Wzrost potrzeb powoda wyniósł 300 zł miesięcznie, a z uwagi na fakt, że pozwany nie sprawuje pieczy nad synem i właściwie nie utrzymuje z nim kontaktów – winien ponieść wyższą część tego wzrostu.

W konsekwencji, zdaniem Sądu spełnione zostały przesłanki określone przepisem art. 138 k.r.o., dlatego Sąd podwyższył dotychczasowe alimenty z kwoty 400 zł do kwoty 600 zł miesięcznie. Tym samym Sąd zmienił rozstrzygnięcie o alimentach wynikające z wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 31 lipca 2008 roku, sygn. akt X RC 1630/07. Zasądzenie alimentów w wyższej kwocie nastąpi od uprawomocnienia się wyroku w sprawie, jak tego zażądała strona powodowa.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. Zgodnie z art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Natomiast zgodnie z art. 482 § 2 k.c., jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe.

Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie, uznając brak podstaw dla podwyższenia alimentów ponad kwotę 600 zł miesięcznie.

Z uwagi na okoliczność, że pozwany proces przegrał w połowie (strona powodowa wniosła o podwyższenie alimentów o 400 zł, a zostały one podwyższone o 200 zł), jest obowiązany do poniesienia w tym zakresie kosztów procesu poniesionych przez stronę wygrywającą, tj. powoda (art. 98 § 1 i 3 kpc). Wysokość tych kosztów w zakresie kosztów zastępstwa procesowego ustalono na podstawie § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Wartość przedmiotu sporu wynosiła 4800 zł (400 zł x 12 miesięcy). Od tej wartości – stosownie do ww. rozporządzenia – liczy się wynagrodzenie pełnomocnika. Gdy wartość przedmiotu sporu nie jest wyższa niż 5000 zł, wynagrodzenie pełnomocnika może wynosić 600 zł. Skoro pozwany przegrał w połowie, winien zwrócić stronie powodowej połowę tej kwoty, tj. 300 zł.

Na tej samej zasadzie Sąd (na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych) zobowiązał pozwanego do zwrotu Skarbowi Państwa kosztów postępowania w postaci połowy opłaty sądowej od pozwu w kwocie 120 zł. Opłata w tej kategorii spraw wynosi 240 zł (5% wartości przedmiotu sporu – art. 13 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych). Strona powodowa jest zwolniona z mocy ustawy, jako dochodząca alimentów, z tej opłaty. Skoro pozwana, skoro przegrała proces w połowie, a nie korzysta ze zwolnienia z kosztów sądowych, winna ponieść przypadającą na nią część opłaty sądowej, tj. 120 zł.

Rozstrzygnięcie zawarte w punkcie V. wyroku znajduje uzasadnienie w treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., zgodnie z którym jeżeli sąd zasądza alimenty, to z urzędu nada takiemu wyrokowi przy jego wydawaniu rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Małgorzata Frydrykiewicz